

Hajdúsámson híres szülöttei

Kunos Ignác

(Hajdúsámson; 1860. szept. 22.

– Budapest, 1945. jan. 12.):

nyelvész, turkológus, az MTA I. tagja (1893)

1882-ben szerzett a budapesti egyetemen tanári és bölcsészdoktori oklevelet. 1885-től öt évig Konstantinápolyban élt, közben járt Egyiptomban, Szmirnában, Kis-Ázsiában, a Balkánon, és a török népköltészet eddig ismeretlen anyagát gyűjtötte össze. 1890-ben az egyetem magántanára, majd a török nyelv és irodalom tanára. Ugyancsak 1890-től a kereskedelmi akadémia keleti tanfolyamán a török nyelv tanára. 1899-től az újonnan szervezett keleti kereskedelmi akadémiák igazgatója. 1900-ban a Munkácsi Bernáttal közösen indított Keleti Szemle szerkesztője. Kutatómunkájának eredményeit német, angol és török nyelven is kiadták. Úttörő folklorisztikai és nyelvtudományi munkáin kívül keleti meséket is írt. Nevét szülővárosában utcánév őrzi, sírja a budapesti Kozma utcai temetőben van.

Fő munkái. **Nyelvörkalauz** (Munkácsi Bernáttal Bp., 1883); **Három karagöz játék** (Bp., 1886); **Oszmán török népköltési gyűjtemény** (I–II. Bp., 1887–89); **Orta-Ojunu. Török népszínháték** (Bp., 1889); **Török mesék** (Bp., 1889); **Kisázsiai török nyelv** (Bp., 1890); **Anatóliai képek** (Bp., 1891); **Kisázsiai török nyelvjárások** (Bp., 1892); **Kisázsiai török népregények** (Bp., 1892); **Köroglu, Ázsia rablöhősének regénye** (Bp., 1893); **Kisázsia török dialektusairól** (Bp., 1896); **Naszreddin Hodzsa tréfái** (Bp., 1899); **Sehejk Sulejman effendi's Tschagataj-osmanisches Wörterbuch** (Bp., 1902); **Ada-Kalei török népdalok** (Bp., 1906); **Türkische Volksmärchen aus Ada-kale** (Leipzig-New York, 1907); **Beiträge zum Studium der türkischer Sprache und Literatur** (Leipzig-New York, 1907); **Boszporusi tündérvilág** (Bp., 1923); **Halk edebiandi numuneleri. Turkee Ninniler** (török nyelven, Stambul, 1925); **Mosolygó napkelet** (Bp., 1930).